

www.ketab.ir

انامدیم و سها
علا

فراست : محمد زمان .

مناجات حضرت امیر (ع) . رازونیازی عارفانہ و عاشقانہ با معبود یکا .

مقدمہ و نگارش : محمد زمان فراست . بابل : ناشر مؤلف .

بایمکاری اداره فرہنگ ارشاد اسلامی بابل . ۱۳۸۳ .

۱۳ ص . I . S . B . N . : ۹۶۴ - ۰۶ - ۳۰۵۲ - ۷

فہرست نویسی بر اساس اطلاعات فیما (فہرست نویسی پیش از انتشار) .

۱- علی بن ابی طالب (ع) امام اول . قبل از ہجرت - ۴ ق .

۲- ادعیہ . الف . اداره فرہنگ ارشاد اسلامی ب . عنوان : رازونیازی

عارفانہ و عاشقانہ با معبود یکا . ج . عنوان

۹۶۴ - ۰۶ - ۳۰۵۲ - ۷

BP ۳۹۴ / ۴ م ۵

شناسنامہ کتاب :

نام کتاب : مناجات حضرت امیر (ع) مؤلف : محمد زمان فراست .

خوشنویسی : محمد زمان فراست . نوبت چاپ اول . تعداد صفحہ : ۱۳ .

تراژ : ۳۰۰۰ ناشر : اداره فرہنگ ارشاد اسلامی بابل باہتمام دولتی

شابک : ۹۶۴ - ۰۶ - ۳۰۵۲ - ۷ تیخ چاپ : ۱۳۸۳

آماري ديگراذفويسنده :

- ۱- دستورالهاي فارسي . ناشر . مرکز نشر سپهر . تهران ۱۳۴۹
- ۲- فرهنگ ارژگان فارسي . دَربردارنده ميش از ۱۲۰۰۰ واژه سره فارسي با
هوت دستورى شرح معنى ، شواهد (منظوم منشور) حاصل ميش از ۲۱
سال پژوهش . آماده چاپ .
- ۳- علل آسيب پذيرى اخراج جوانان . ناشر آموزش و پرورش بايل ۱۳۵۷ .
- ۴- بررسى ربا عيات حکيم عمر خيام نيشابورى گزشت با عيات هيل تحت عنوان :
ناده آيام حکيم خيام . ناشر : نشر پژوهش - تهران ۱۳۷۵ .
- ۵- ترانه هاى دلاوير يا ربا عيات هستى گنجوى : شاعره نامدار سده ششم هجرى
گزينشى از معتبرترين نسخ جنگها ، تواريخ و تذکره نامه ۱۳۸۰ .
- ۶- صد سخن از پيشواى پارسا يان امام على بن ابي طالب عليه السلام ۱۳۸۱
- ۷- چهل سخن شيوا يا چهل حديث نبوى . (اربعين جامى) ۱۳۸۲ .
- ۸- شماری مقال در زمينه پيداى خط و سير تحول آن ۰ ۹- آرش کاگير ۱۳۸۳ .

به نام خداوند جان و خرد .
کرین برتر اندیشه برگزرد .

از دیرگاه در دل داشتم درباره شخصیت والا و فضائل اعلای حضرت علی علیه السلام
مطلبی بکارم اما زبان خامه را بس نارسا و ناتوان دیدم . و بها سال افسوس
دین سپری شد و هر بار که به گنجینه شور و شوق درون به آهنگ فرو نشاندن سرازیدی
این آرزو مندی که در در فاسی وجودم زبانه می کشید دست ب قلم می بردم تا طری
سطری از مکارم و فضائل آن بزرگوار و پنهان اَدب و فقه و سیاست و عرفان و حکمت
بر صفحه بیاورم و بچنان تسلیم رانایم و توان و اندکان را بتر و نارسا می یافتیم که نم را هرگز
یارای توشن برابریم نیست و جایی که در یاست من گستم ؟
بناچار برای دل آسایی و نیز باز نمودن ارادت دیرین و اخلاص استیج و به پیشگاه
آن پیشوا نخبه چین آن شدم تا از کتاب سترک آن بزرگ - نهج البلاغه - که به
تعبیر علمای امامیه تالی فیه آن به تعبیری دیگر آخ القرآن است مدو گیرم و
در حد درک دریافت اندک خود سخنانی برگزینم ؛ راستی اگر نمیش را بسیار دشوار تر

یا قلم و در آن سخت بماندم و به سرکشگی ناتوانی خود خستوشدم.

چاره جز این ندیدم که به نگارشِ میناجاتِ آن حضرت کنیاشی برخاسته از
نویدایِ دل و ژرفایِ ضمیرِ آن عارفِ عاشق و زمزمه‌هایِ پر سوز و گداز
به پیشگاهِ آن بزرگوار بی‌نیاز است بر دارم و به محضرِ پروانِ رستین دوستداران
نیک‌آمین آن ملک و داد و دین پر مهر و جوا نمردی عرضه کنم.

اکنون خدایِ را پاس می‌گردم که این آرد و پیش از آن که یک اجل درسد
بر آورده شد. به لغزشهایِ خامه نیز آگاهم از آن که پرودگریزی نیست چرا که در
پیرایه سرتوانشی در نگارش نیست آن چنان که برانگیخته و آفرین و نوازش باشد
پس سرزنش ابرم شاید و از این چشم بجاش دارم. خدایِ پوزش پذیر
بخشاینده گانِ این بخش یاد و یادش نیک داد.

محمد زمان فرست.